

Pedagogia i Treball Social

Revista de Ciències Socials Aplicades

Dipòsit Legal: GI.904-2010
ISSN: 2013-9063

Universitat
de Girona

Guijarro, L. (2022)
"Editorial"

Pedagogia i Treball Social. Revista de Ciències Socials Aplicades
Vol. 11. Núm. 2: 3-6

Editorial

Laura Guijarro¹

Tot i que el sensellarisme abasta moltes formes, la majoria d'elles ocultes, es tendeix a reduir el problema a les situacions més visibles, que són aquelles que hom troba a la via pública, reduint el fenomen únicament als *sensesostrisme*. Les polítiques adreçades al sensellarisme es nodreixen d'aquesta visió i tendeixen a patologitzar els protagonistes, com si fossin persones afectades d'una patologia social per les quals l'únic tractament possible són els allotjaments temporals d'emergència.

Les proves empíriques però, ens indiquen que els itineraris que porten a les persones a situacions de sense llar són molt i diversos i impacten de manera directa en les trajectòries vitals de les persones afectades. No hi ha una sola raó per la qual una persona acaba en situació de sense llar i cada itinerari és diferent a la resta. Hem d'obrir el focus cap a altres formes de sensellarisme i entendre que haver de dormir en un alberg, una caravana o alternar estades en pensions amb estades al carrer són altres formes de sensellarisme que no per ser menys visibles són menys greus.

Les autores i els autors dels articles recollits en aquest número fan un repàs a la perspectiva de drets a l'hora d'aproximar-nos al problema del sensellarisme

1. Coordinadora del monogràfic. Professora col·laboradora Universitat Oberta de Catalunya, Ciències de l'Educació. Membre del Grup de Recerca en Exclusió i Control Social, Universitat de Barcelona

i l'exclusió residencial severa, tot analitzant els processos de mobilitat/immobilitat de les persones que viuen a la via pública i l'ús que en fan d'aquesta, així com les obligacions dels Estats des del dret Internacional i la jurisprudència europea.

Tanmateix mostren, a partir de resultats de recerca, que el sensellarisme no és només un fenomen local a resoldre des de polítiques locals, sinó el resultat directe de problemàtiques estructurals, com ara l'accés a l'habitatge, la llei d'estrangeria, de protecció internacional o els dèficits en l'accés a la salut. Les dades conviden a superar el localisme en la definició de la problemàtica i generar una agenda de recerca orientada no només a resoldre situacions sinó a treballar des de la prevenció.

S'analitza també la necessitat de millorar les estructures de mesura de l'impacte en els serveis socials per a les persones sense llar en el context europeu i d'identificar les rutes d'entrada i sortida cap al sensellarisme. Només així es podrà identificar l'eficàcia dels programes dissenyats per a aquests persones.

En definitiva els autors i les autores que participen en aquest número ens ajuden a entendre que el sensellarisme és una forma de pobresa extrema que té a veure amb la mobilitat internacional, el mercat de l'habitatge, les polítiques laborals i un sistema de protecció internacional que denega la majoria de les sol·licituds. Té a veure amb el fracàs de la nostra societat per garantir drets, amb la gestió de l'espai públic i amb polítiques públiques emergencialistes que, lluny de poder mesurar i entendre el fenomen, incrementen i inverteixen en recursos temporals sense resultats visibles.

Barcelona a 12 de desembre 2022

Pedagogia i Treball Social

Revista de Ciències Socials Aplicades

Edita: Universitat de Girona

Disseny i maquetació: info@clam.cat · 647 42 77 32

Dipòsit Legal: GI.904-2010

ISSN: 2013-9063